

NACISTICKÉ KOŘENY BRUSELSKÉ EVROPSKÉ UNIE. ČTVRTÁ ŘÍŠE UŽ JE NA DOHLED

- CZ24 News | 27. listopadu 2023

EU: Co jste vždycky chtěli vědět o „Bruselské EU“, ale nikdo se neodvážil o tom mluvit. Téma nacistických kořenů vzniku Evropské unie a plány nacistických průmyslníků a bankéřů na Evropské společenství.

Dokumenty a plány vytvořené během druhé světové války, které měly sloužit k integraci evropských zemí. Korporátní kartely a vliv průmyslových skupin na vznik Evropské unie. Kontroverzní postavy jako Walter Hallstein a Carl Friedrich Ophüls a jejich vliv na formování evropské integrace. Manipulace s patenty a kriminální historie německého chemického kartelu IG Farben. A mnoho dalšího, co nemáte vědět.

Téměř tři čtvrtě století se svět dovídal, že 2. světovou válku způsobil jakýsi psychopat Adolf Hitler s družinou rasisticky motivovaných úletářů, nacistů. Ve skutečnosti to ale byla dobytvačná válka vedená v režii chemického, petrochemického a farmaceutického Kartelu s cílem kontrolovat multibilionové globální trhy v nově vznikajících oblastech patentovaných chemických výrobků.

Skutečnosti, které budete z pochopitelných důvodů zpočátku možná odmítat. Budete namítat, že kdyby tak dalekosáhlé historické informace byly pravdivé, určitě byste o nich už někde slyšeli. Toho jsme si jako autoři byli vědomi. Proto také zastáváme názor, že by součástí naší odpovědné práce by mělo být čtenáře nejen povzbudit, aby si tuto knihu přečetl, ale aby také četl a studoval zdroje dokumentů, uvedené pod textem na každé stránce.

Nacistické kořeny ‚Bruselské EU‘.

Autoři [knihy](#): August Kowalczyk, Matthias Rath, Paul Anthony Taylor, Aleksandra Niedzwiecki.

Záznam z archivu: [Nacistické kořeny Bruselské EU](#).

Kapitola 1: [Souhrnné důkazy](#)

Kapitola 2: [Walter Hallstein: Prominentní Nacistický advokát - a klíčový strůjce ‚bruselské EU‘](#)

Kapitola 3: ["Kartel velkého prostoru" a jeho organizační výstavba](#)

Kapitola 4: [„Buselská EU“ dnes: co petrochemický a farmaceutický kartel a jeho političtí satrapové nechtějí, abyste věděli](#)

Kapitola 5: [Vláda bruselské EU by ukončila staletí svobody a nezávislosti ve Velké Británii](#)

Kapitola 6: [Štafeta života](#)

Kapitola 7: [Kdo je kdo v „Bruselské EU“](#)

Dodatek: [Klíčové internetové stránky pro dodatečnou informaci](#)

Celá kniha ke stažení (PDF): [Nacistické kořeny „bruselské eu“ v češtině!](#)

1/2 Nacistické kořeny EU.

Jak Hitlerovi průmyslníci a bankéři plánovali evropské společenství?

Tento pořad se zabývá tématem nacistických kořenů vzniku Evropské unie a jak nacističtí

průmyslníci a bankéři plánovali evropské společenství. V úvodu jsou představené dokumenty a plány vytvořené během druhé světové války, které měly sloužit k integraci evropských zemí. Dále se pořad zaměřuje na korporátní kartely a vliv průmyslových skupin na vznik Evropské unie. Jsou zde zmíněné i kontroverzní postavy jako Walter Hallstein a Carl Friedrich Ophüls a jejich vliv na formování evropské integrace. Na závěr se pořad dotýká tématu manipulace s patenty a kriminální historie německého chemického kartelu IG Farben. Kapitoly: 0:00:00 Úvod 0:07:15 Evropské hospodářské společenství (1942) 0:08:46 Zpráva Červeného domu (1944) 0:25:08 Mýtus o demokracii EU 0:28:34 Skupiny korporátního kartelu 0:31:43 Kouzlo patentů 0:38:46 IG Farben a kriminální historie německého chemického kartelu 0:44:57 3 pokusy: 2 válečné, poslední ekonomický 0:50:33 Půl století podvodů 0:52:50 Walter Hallstein 1:04:03 Carl Friedrich Ophüls 1:07:13 Závěr: Co uslyšíte přistě?

<https://cz24.news/wp-content/uploads/2023/11/2023-06-19-Tapin-radio-1-2-Nacisticke-koreny-EU.mp3>

2/2 Nacistické kořeny EU.

Od Adenauera přes Kohla po Merkelovou. Panzerfaust rezaví, kartely rostou!

Druhý díl pojednává o historii Evropské unie a jejích politických vůdců, kteří byli spojováni s nacistickou minulostí. V úvodu se zmiňuje o předchozí epizodě a pak se seznamuje s několika osobnostmi, jako jsou Hans Globke, Herman Josef Abs, Konrad Adenauer, Angela Merkelová a dalšími, kteří měli nějaký vztah k nacistickému režimu nebo jejich předchůdců. Dále se v pořadu diskutuje o vzniku Evropské unie a jak nacisté měli vliv na vznik jejích zakládajících smluv, jako byly Římská smlouva nebo Maastrichtská smlouva. Zmiňují se také kontroverze kolem evropské armády a nacistického zapojení do NATO. V závěru se diskutuje o tom, jaký byl vliv těchto vůdců a institucí na současnou Evropskou unii a její politiku. Kapitoly: 0:00:00 Úvod: Co jste slyšeli minule? 0:02:37 Hans Globke 0:04:45 Herman Josef Abs 0:08:20 Kurt Georg Kiesinger 0:09:53 Konrad Adenauer 0:17:45 Fritz Ter Meer 0:19:40 Carl Wurster 0:20:39 Helmut Kohl 0:23:33 Angela Merkelová 0:25:30 Nicolas Sarkozy 0:27:00 Karl Theodor zu Guttenberg 0:28:17 Otto Ambros 0:29:39 Carl Krauch 0:30:40 Rudolf Augstein 0:31:47 Uhlí a ocel 0:33:01 Evropská armáda: Nacisté v NATO 0:42:23 Sicilská šestka 0:44:31 Římská smlouva 0:45:23 Hallstein: Vyslanec Německa v EU 0:48:18 Rekapitulace: Walter Hallstein 0:49:22 Maastrichtská smlouva 0:50:57 Amsterodamská smlouva 0:53:46 Smlouva z Nice 0:54:32 Lisabonská smlouva 1:00:34 Závěr: Štafeta života

<https://cz24.news/wp-content/uploads/2023/11/2023-06-21-Tapin-radio-2-2-Nacisticke-koreny-EU.mp3>

Kalergiho plán genocidy národů a Nacistické kořeny EU

První otázka, kterou si člověk v takovém okamžiku položí, je, jak je možné, že veřejnost se dovídá o skutečné povaze vzniku bruselské EU od nevýdělečné soukromé nadace, a ne např. z některého z veřejnoprávních médií? Nota bene 63 let po ukončení norimberských procesů se zástupci farmaceutického koncernu IG Farben a teprve v okamžiku, kdy poslední podpis Lisabonské smlouvy byl pouhou formalitou?

Je možné, že orgány Evropské unie si samy dnes už vůbec neuvědomují, z jak jedovatého substrátu 12 let po 2. světové válce vyklíčily? Odpověď na tyto otázky najdeme právě v knize mezinárodního týmu autorů Paula Anthonyho Taylora, Alexandry Niedzwiecké a Matthiase Ratha NACISTICKÉ KOŘENY ‚BRUSELSKÉ EU‘.

Česká veřejnost byla o vzniku, účelu a činnosti orgánů Evropské unie informována od samého počátku výlučně zástupci těchto orgánů a jakákoliv byt sebekonstruktivnější kritika na jejich adresu

je vnímána jako politicky nekorektní či dokonce jako antievropská. Vzpomeňme, co se před rokem chystala podniknout skupina psychiatrů v případě, že by prezident Václav Klaus odmítl Lisabonskou smlouvu podepsat. Můžeme být opravdu zvědaví, pro koho budou tito pánové chystat svěrací kazajku, až si přečtou tuto knihu. Nicméně od června 2009, kdy byly desetitisíce stránek protokolů z norimberských procesů odtajněny a na webových stránkách resp. zde a zde veřejnosti zpřístupněny, a kdy pravda o skutečné povaze bruselské EU vyšla konečně najevo, vyzní i ta sebeostřejší kritika ex post spíš jako nevinné škádlení.

Pro pamětníky a oběti přeživší holocaust není tajemstvím, že klíčovou roli v jedné z nejhorších tragédií lidstva sehrál chemický a farmaceutický koncern IG Farben, podle lokality pobočky v Osvětimi svého času nazývaný též IG Auschwitz. Ale málokterý z nich si dnes asi ještě vzpomene, že 7 kilometrů od hlavního vyhlazovacího tábora v Osvětimi se nacházel průmyslový areál o rozloze 24 km² (8 x 3km), na němž se nacházela tehdy největší chemička světa, kterou tam mateřský koncern IG Farben postavil a kde do úmoru dřeli a v plynu umíraly desetitisíce moderních otroků a pokusných lidských morčat z celé Evropy. Vyhlídka, že by v téhle továrně na smrt přežili víc než 6 měsíců, byla nulová.

Ti nezkompromitovanější členové představenstva a dozorčí rady koncernu IG Farben byli v poválečných procesech s nacistickými zločinci odsouzeni k dlouholetým nepodmíněným trestům odnětí svobody. Co však bylo veřejnosti donedávna s dábelskou vynalézavostí utajováno, je, že hned po odpykání trestu opět zasedli na klíčová místa v představenstvech a dozorčích radách koncernů, jež vznikly rozbitím resp. restrukturalizací původní I.G. Farben: BASF, Bayer a Hoechst.

Jeden ze zakládajících členů Evropského hospodářského společenství, organizace, z níž se Evropská unie nakonec vznikla, německý právník a prominentní nacista (člen NSDAP 1933 – 45) prof. dr. Walter Hallstein např. roku 1939 jako univerzitní profesor a člen Svazu „ochránců práva“ – samozřejmě nacistického – veřejně podpořil norimberské rasové zákony a rasistickou pseudofilozofii „krve a půdy“. Poté, co Hallstein dotazník, po válce mu předložený Američany v rámci procesu denacifikace, padělal a veškeré své nacistické aktivity nejen že popřel, ale dokonce se snažil vyvolat dojem, že i on sám se stal ‚obětí nacizmu‘ (v knize najdeme fotokopii dotazníku), se roku 1957 stává prvním a zakládajícím prezidentem Evropské komise. Na fotce z r. 1957 dokumentující podpis tzv. „Římské smlouvy“, jejímž logickým vyvrcholením je ta „Lisabonská“, sedí tento ‚vlk v rouše beránčím‘ hned vedle prvního poválečného západoněmeckého kancléře Konráda Adenauera. Stejně jako dnes jeho nástupci, i on úřadoval bez demokratické kontroly 10 let jako prezident Evropské komise, čímž položil základní kameny, na nichž pochybné a nedemokratické struktury ‚bruselské EU‘ dodnes fungují.

Dalším nacistou v Norimberku odsouzeným za válečné zločiny a otrokářské aktivity koncernu IG Farben byl Fritz Ter Meer, jenž roku 1956 po odpykání trestu předsedl z vězeňské pryčny rovnou na křeslo předsedy správní rady koncernu BASF. I on je dnes považován za jednoho z architektů korporativní moci ‚bruselské EU‘.

A jak se říká, do třetice všeho dobrého, v Norimberku obžalovaný, ale zázrakem trestu uniknuvší Carl Wurster, který se už roku 1952 stal v nově založené chemičce BASF předsedou správní rady. Také on je považován za jednoho z ‚otců zakladatelů EU‘. Do roku 1945 člen dozorčí a správní rady firmy DEGESCH, Deutsche Gesellschaft für Schädlingbekämpfung, Německé společnosti pro potírání škůdců (rozuměj „hmyzu“), pobočky koncernu IG Farben, která vlastnila mimo jiné i patent na výrobu neblaze proslulého insekticidu Zyklon B. Ten, jak známo, se skvěle osvědčil ve vyhlazovacích táborech i při potírání milionů židovských „škůdců“. Carl Wurster se po válce celá desetiletí navíc profiloval i v roli zákulisní deus ex machina evropské integrace a jako mimořádně vlivný lobbysta chemického průmyslu a poradce špičkových politiků ve Spolkové republice. Především dlouholetý kancléř Helmut Kohl, pro něhož se r. 1959 stalo místo referenta ve Svazu

chemického průmyslu v Ludwigshafenu odrazovým můstkem jeho závratné politické dráhy, si Wursterova poradenství velmi vážil. Mimochodem jedno náměstí v centru města dodnes nese jméno tohoto prominentního poradce. Na níže citované webové stránce lze shlédnout autentické archivní dokumenty, např. projev hlavního žalobce v norimberských procesech s válečnými zločinci v koncernu IG Farben, Telforda Taylora, včetně videozáznamů z norimberských procesů, uložených v archivu Stevena Spielberga v Muzeu na památku obětí holocaustu ve Washingtonu. Na stránce zde, se dočteme další podrobnosti, jimž uvěřit také nebude lehké. Zvláště pamětníci, šest desetiletí krmení báchorkami o vznešených pohnutkách a cílech evropského sjednocení pod modrou vlajkou s dvanácti kruhově seskupenými žlutými hvězdami, si budou připadat jako v Jiříkově vidění.

Oficiální dokumenty amerického Kongresu a tribunálu s válečnými zločinci v Norimberku jednoznačně dokazují, že 2. světová válka byla tehdy největším a neblaze proslulým petrochemickým a farmaceutickým kartelem své doby, německým IG Farben, jehož součástí byly firmy Bayer, BASF, Hoechst a další chemičky, z logistického a technického hlediska nejen připravována, ale především umožněna. Jak obžaloba v Norimberku nakonec jednoznačně prokázala, bez zmíněné účasti koncernu IG Farben by ke 2. světové válce ani nemohlo dojít.

V této knize se dále dovíte, že už 1. světová válka, druhá největší tragédie 20. století, byla ve skutečnosti prvním pokusem o světovládu, iniciovaným zástupci těch samých korporálních zájmů. Navíc poté, co oba pokusy o vojenské podmanění Evropy a celého světa selhaly, zmíněný petrochemický a farmaceutický Kartel investoval do třetího pokusu: dobýt Evropu ekonomicky a politicky nastolením loutkové ‚bruselské EU‘.

Proto vůbec nepřekvapuje, že nábor klíčových aktérů pro bruselskou EU probíhal v líných technokratů, kteří už měli plány pro poválečné uspořádání Evropy připravené – pod kontrolou koalice nacistů a Kartelu. Tato kniha vám poslouží jako úvod k pochopení pohnutek a strategie satrapů tohoto kartelu, kteří se po válce jednoduše převlékli z vojenských uniforem do elegantních šedých obleků, přičemž jejich metody a cíle nedoznaly změny hodné zmínky. Nejznámější z nich byl Walter Hallstein, první prezident tak zvané ‚Komise Evropské unie‘.

Odpověď na otázku, proč jste vlastně ještě nikdy neslyšeli o těchto otřesných skutečnostech, je v podstatě jednoduchá: po roce 1945 Kartel investoval stovky miliard dolarů do dezinformační kampaně, jejímž prvořadým cílem bylo, přepsat evropské a světové dějiny a zahladit tím stopy své zločinecké minulosti. Tato nesmírně nákladná kampaň, zastírající korporální původ obou světových válek, byla evidentně podmínkou třetího pokusu Kartelu o dobytí a kontrolu Evropy – tentokrát pod vlajkou bruselské EU.

Kartel byl nepochybně zainteresován na tom, aby s pomocí bruselské EU získal kontrolu nad Evropou, aniž by temný původ sadby, z níž vzklíčila, vyšel najevo. Tento plán, jak vidno, nakonec selhal. Zveřejnění naší knihy a desetitisíců autentických dokumentů znamená, že experimentu bruselské EU zvoní hrana. Žádný demokrat, žádná organizace, žádná politická strana teď už nebudou moci podpořit třetí pokus o dobytí Evropy.

Tato kniha je zároveň jedinečnou šancí pro politiky a politické strany, kteří Kartelu doposud sedaly na vějičku a bruselskou EU podporovali, aniž by měly sebemenší potuchy o jejím původu nebo chápali její skutečný záměr. K těm bohužel patří i 27 hlav států, které svým podpisem ‚Lisabonskou smlouvu‘ stvrdily, přičemž většina z nich si neuvědomovala, že tím zároveň schválila i ‚zmocňovací zákon‘, jímž Kartelu a jeho satrapům spadla kontrola Evropy do klína. Tito politikové a politické strany teď mají jedinečnou příležitost toto ‚nedopatření‘ napravit a podporu modelu Evropy, vybudovaném na lži a klamu, veřejně odvolat.

Poté, co poslední pokus Kartelu o kontrolu Evropy roku 1945 selhal, jednou z nejčastěji uplatňovaných výmluv jeho politických satrapů bylo, že o tom „nevěděli“. Po zveřejnění této knihy už ale žádný politik nebude moci něco takového tvrdit a pokračovat v podpoře ‚bruselské EU‘.

Čeho je teď z historické perspektivy nejvíc zapotřebí, je, aby lidé začali konečně jednat. To je obzvlášť naléhavé, protože politici v mnoha evropských zemích se nechali korporáčními zájmy petrochemického a farmaceutického Kartelu natolik zmanipulovat, že už přestali být nezávislými reprezentanty zájmů svých voličů. Budoucím garantem svobody, demokracie a nezávislosti evropských národů se nyní může stát jedině široké, lidové hnutí.

Čtvrtá říše. Hitlerův projekt Nové Evropy

Již Adolf Hitler vyzýval, aby se národní státy ve prospěch Německem budované Nové Evropy vzdaly své suverenity. V tomto smyslu hovořil i nacistický ministr propagandy Joseph Goebbels v projevu k českým novinářům. Že má EU nacistické kořeny, píše dobře britský historik John Laughland v knize Znečištěný pramen. Existuje i řada citátů Hitlera, Goebbelse a dalších nacistických pohlavářů, které opěvují jednotnou Evropu.

Jak informoval die Welt, podobně německá kancléřka Angela Merkelová před časem prohlásila, že by se národní státy měly vzdát své suverenity. „Nationalstaaten müssen heute – sollten heute, sage ich – bereit sein, Souveränität abzugeben“, prohlásila.

9. května slaví Evropská unie Den Evropy a je oslavován Robert Schuman, tedy člověk, který podpořil ponížení českého národa ve formě Mnichovské dohody v roce 1938, a který kolaboroval s pro-nacistickým režimem.

„Den Evropy“ totiž odkazuje na 9. května 1950, kdy francouzský ministr zahraniční Robert Schuman, „otec Evropy“, představil deklaraci, v níž navrhl vytvoření Evropského společenství uhlí a oceli, což byl předchůdce dnešní EU. Měli bychom ale vědět, že „Otcem Evropy“ je člověk, který ve své době jako poslanec francouzského parlamentu hlasoval pro Mnichovskou dohodu. A nejen to. Byl i významným exponentem appeasementu vůči Německu a členem francouzské proněmecké kolaborantské vlády maršála Pétaina.

Německý nacismus byl poražen díky nacionalismu evropských národů, které bojovaly za svou suverenitu. Jak dokazuje Hannah Arendtová ve své knize Původ totalitarismu či jak o tom mluvil sám vůdce Třetí říše Adolf Hitler, nacismus byl nadnárodním rasismem, který měl sjednotit germánské árijské národy v jeden celek – ukázkou v praxi byly nadnárodní jednotky Waffen SS. Současná EU v lecčems navazuje na Hitlerův projekt Nové Evropy.

Nacisté plánovali evropskou integraci, která se v mnohém podobala současné Evropské unii. Čili je to naopak, než tvrdí sluníčkáři – nacismus byl ve skutečnosti poražen vlasteneckým a národoveckým (tedy nacionalistickým) vzepětím občanů národních států, kteří bojovali za suverenitu svých zemí proti snaze vytvořit nadnárodní evropskou árijskou říši.

Projekt Německem ovládané Evropské unie je po nacismu a komunismu dalším totalitním projektem, který má zničit suverenitu a demokracii národních států ve prospěch centrální nedemokratické diktátorské moci. Národovci celé Evropy se proti tomuto projektu musí postavit na odpor.